

EST
ENG
RUS
FIN

Uudised · Mängukava · Piletid · Rahvusoper · Rahvusballett · Teenused · Kontakt

Mängukava »Ooperid»LA TRAVIATA»Arvamused ja artiklid»

Ooperid
LA TRAVIATA
- Arvamused ja artiklid
PADAEMAND
TOSCA
CYRANO DE BERGERAC
TUHKATRIINU
WALLENBERG
RIGOLETTO
MASKIBALL
COSÌ FAN TUTTE
ARMASTUS KOLME
APELSINI VASTU
RAHVUSVAHELISE
MUUSIKAPÄEVA
OOPERIGALA
BOHEEM
I CAPULETI E I
MONTECCHI
TSAARI MÖRSJA
CARMEN
PARSIFAL

Operetid/muusikalid
Balletid
Lasteetendused
Muud
Osatäitjad
Uuslavastused
Infotunnid
Estonia talveaias

Kalender ◀ september 10 ▶

30	31	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	1	2	3

Osta pilet internetist!

Vaheajateellimus internetist

Telli uudiskiri

La traviata Miskolcis

Miskolci ooperifestival. Reportaaž etendusest „La traviata” ja intervjuu ooperi peaosatäitja Aile Asszonyi-Brauniga.

Nii „La traviata” 11. juuni etendus kui ka „Wallenbergi” Ungari esietendus on suurepärase näited selle kohta, millest rääkis festivali juht Tamás Bátor Ooperiportaalele antud intervjuus (”Erdemes ide eljõnni...” „Siia tasub tulla...”). Bátor rääkis tookord, et kuigi festivali kavva peaksid tingimata kuuluma ka populaarsed ooperid, on selles kategoorias väga raske leida rahvusvahelisel skaalal silmapaistvaid etendusi. Parimad lauljad laulavad sageli mitmes suures ooperimajas etenduvana „Rigoletto”, „Boheemis” või „La traviatas” ja on vähe tõenäoline, et need ooperid ahvatleksid neid tulema Miskolci ooperifestivalile. Kui aga lisada festivali kavva haruldusi ja esietendusi, pannakse seda ka mujal tähele ja see tähendab väljakutset juba ka parimatele esinejatele. Lühidalt – festivalil peab valitsema tasakaal populaarsemate ooperite ja muusikaliste maiuspalade vahel, vajadus on mõlemat tüüpi etenduste järele. Ooperist „Wallenberg” saate lugeda allpool, järgnevalt aga mõni sõna Eesti Rahvusoperi trupi esitatud „La traviatast” ning intervjuu Violetta kehastanud Aile Asszonyi-Brauniga. Suveteatris toimunud vabaõhuetendus läks täismajale ja publik ei pidanud petuma. Kogenumad ooperientusiastid pidasid etendust arvatavasti keskpäraseks, kuid ooperisse harvem jõudvad vaatajad, kellel on soov nautida kaunikhäälset ooperit, olid kindlasti rahul – seda kinnitas ka etenduse lõpus kõlanud innukas aplaus. Etenduses nägime lisaks võimalikult traditsioonilist lavastust. Märkimisväärse osa lavast võttis enda alla hiiglaslik uhke lühter, mida mitmekordistasid seda ümbritsenud kümme peeglit. Osatäitjad astusid üles ajastutruudes kostüümides. Peategelast kehastava Aile Asszonyi-Brauni osatäitmine paistis trupi hulgast silma. See pole „La traviata” puhul just ükskõik, sest selle etenduse õnnestumine sõltub just Violetta rollist. Sümpaatse välimusega eesti sopran esitas Violetta rolli veenvalt, siiralt ja sobiva draamatunnetusega. Tema jõulise vibratoga hääli on pigem dramaatilise soprani oma ja üldiselt kindla kõrgusega. Alfredot esitanud tenori Mart Madiste kohta on vähe head öelda (esialgu pidi seda osa laulma Dmitro Popov). Öigupoolest ei sobi ta sellesse rolli ei hääle ega välimuse poolest. Kuigi etenduse kulgedes esitus järk-järgult paranes, oleks ta tegelikult pidanud laulma pigem mõne väiksema tegelase rolli Vanemat Germonti kehastaval baritonil Jassi Zahharovil on hea, kuid mitte küps häälematerjal, mille, tõsi küll, mõnevõrra korvas hea näitlejatöö. Orkester – arvestades ka seda, et tegemist oli vabaõhuetendusega – mängis heal tasemel ning vaatamänguline oli ka teise vaatuse balletistseen.

***** Violetta esitanud Aile Asszonyi-Brauniga vestlesime etendusele järgneval päeval. Nime järgi olete kindlasti Ungariga seotud. Muidugi, mu isa on ungarlane, pärit Taga-Karpaatiast, mu ema on aga eestlane. Olen palju kordi Ungaris käinud, aga ungar keelt kahjuks ei räägi. Üks mu onu elab siin, suurem osa sugulasi aga on Eestis. Olete käinud juba arvukatel muusikafestivalidel, näiteks Newporti muusikafestivalil USAs, Belgradi Bemuse festivalil Serbias ja muusikabiennaalil Horvaatias. Miskolci ooperifestivalil olite seekord esimest korda? Jah. Suveteatris on tõeliselt fantastiline ja kütkestav akustika. Võiks ju arvata, et avatud laval on palju asju, mis lauljaid häirivad. Sääsed ehk veidi häirisid, aga laulda oli seal väga hea. Muidugi on sellistel puhkudel ka muid segavaid tegureid, vahel näiteks tänavamüra, kuid vastukaaluks – see on suvefestival, millel on oma atmosfäär. Te debüteerisite 2000. aastal Despina rollis ja pärast seda olete laulnud juba mitut suurt sopranrolli, muuhulgas Adinat, donna Annat ja donna Elvirat, Lenorat „Fidelios” ja öde Angelica nimiosa. „La traviata” laulsite niisiis esimest korda? Nii see on. See ooper on mänginud minu elus erilist rolli, sest nägin seda esimest korda kuueaastaselt ja see hakkas mulle meeldima. Siis otsustasin, et tahan saada ooperilauljaks. Kui olen õigesti kuulnud, siis olete õppinud ka legendaarse tenori Carlo Bergonzi juures. Jah, Carlo Bergonzi eraakadeemias. Ta esindab vana muusikakoolkonda ja õpetab sellele vastavalt. Elasime tema hotellis, kus iga päev laulsime tund aega tema või pianistiga. Muul ajal ei tohtinud me üldse laulda, pidime vaikselt õppima. Võisime laulda ainult „järelevalve” all. See muutis täielikult minu arusaama laulmisest. Jah, Carlo Bergonzi näitab, et selle meetodiga – võrdlemisi lühikest aega, kuid intensiivselt ja vastava kontrolli all harjutades – on tehnikat väga kiirelt arendatav. Olin seal kaks kuud. Pean lisama – need kaks kuud läksid tohutult palju maksma, kuid tookord tundsin, et see on mu ainus võimalus, sest mu karjääri algus ei olnud eriti edukas. Teadsin juba tuhandet viisi, kuidas ei tohi laulda, üks õpetaja ütles otse, et tema arvates olen ma dramaatiline metsosopran! Bergonzi juures õnnestus mul oma häälet „tabada”, seal selgus, et talun hästi ka kiireid koloratuure. Muidugi ei ole ma koloratuursopran, see pole enam minu rida. Dramaatiline ka päriselt mitte, pean oma häälet pigem spintoks. „La traviata” on juba piirjutum, aga tunnen, et see roll sobib mulle. Kas jätsite kindluse mõttes esimese vaatuse aaria lõpus laulmata kolmanda oktavi mi-bemolli? Tean, et seda pole partituuris. Partituuris seda ei ole, aga loomulikult ootavad paljud seda kõla. Suudan seda laulda, kuid nõrgalt, arvan, et sellega ei tohi laval katsetada. Ka Tebaldi ei laulnud seda, Caballé ja Gheorghiu samuti mitte. Sellest ei pea sporti tegema, laulgu see, kelle hääli on selleks piisavalt kõrge. Olete üles astunud ka juba mitmes moodsas ooperis, miss Jesseli rollis Britteni ooperis „Kruvikeere”, samuti maailma esietenduses Isidora Žebeljani ooperis „Zora D”. Homme aga näeme meiega teid „Wallenbergis” Naise rollis. Kas laulate hea meelega kaasaegseid teoseid? Mitte kõiki. Nimetatuid küll, ehkki Brittenit võib juba pidada klassikaks. Moodsas ooperis laulmine põhjustab paljudele lauljatele muret. Mulle vähem, sest minu õnneks või õnnetuseks on mul absoluutne kuulmine. Täiesti uue ooperi lavaletoomisel lasub meil eriline vastutus – meil ei ole eelkäijaid ja salvestusi, mida eeskujuks võtta, me peame kõik ise looma. Mis puhtub „Wallenbergi” – esimest korda tõime selle lavale kolm aastat tagasi Eestis. Esialgu plaaniti vaid nelja etendust ja keegi ei arvanud, et seda võiks saata nii suur eura – see ooper on juba kolm aastat mängukavas ja saal on alati täis. Oma teemat puudutava ooperi lavastas hiilgavalt Dmitri Bertman. Mul on selles küll võrdlemisi väike roll, aga see pole tänase päevani muutunud minu jaoks kergemaks ega rutiniseks, kuigi olen seda laulnud juba vähemalt kolmkümmend korda. Igaks esinemiseks pean sama tugevalt keskenduma, et suudaksin hästi laulda.

*Csák Balázs. A Traviata Miskolcon.
WWW.operaportal.hu*

Prindi | Saada

© Rahvusoper Estonia 2010

13. VI 2010